

380

D E K R E T

z dnia 19 listopada 1946 r.

o dostosowaniu uposażeń w związkach samorządu terytorialnego do uposażenia pracowników państwowych.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Przepisy dekretu niniejszego stosuje się do płatnych członków organów wykonawczych i pracowników związków samorządu terytorialnego, którzy podlegają przepisom rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o dostosowaniu uposażenia członków zarządów i pracowników związków komunalnych do uposażenia funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 118, poz. 1073) z późniejszymi zmianami.

Art. 2. Wysokość uposażenia zasadniczego oraz stawek wszelkich dodatków do uposażenia i innych należności pieniężnych ustala się w związkach samorządu terytorialnego po-

dlug przepisów o uposażeniu pracowników państwowych, podlegających ustawie o państwowej służbie cywilnej bądź też zatrudnionych w działach służby państwowej, analogicznych do służby w związkach samorządu terytorialnego. Sposób zastosowania przepisów o uposażeniu pracowników państwowych do płatnych członków organów wykonawczych i pracowników związków samorządowych, najwyższe stawki dodatku funkcyjnego i dodatku służbowego, jak również zasady zaszeregowania ustalają w porozumieniu z Ministrem Skarbu Ministrowie Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych, każdy na obszarze swego działania z uwzględnieniem dalszych przepisów dekretu niniejszego.

Art. 3. 1. Uposażenie zasadnicze prezydentów miast, wiceprezydentów, burmistrzów i wiceburmistrzów nie może przekraczać stawek uposażenia, przywiązanych do następujących grup uposażenia pracowników państwowych:

K A T E G O R I A G M I N Y	GRUPA UPOSAŻENIA ZASADNICZEGO	
	prezydentów miast i burmistrzów	wiceprezydentów i wiceburmistrzów
A. m. st. Warszawa	II	III
B. m. Łódź	III	IV
C. m. Kraków, Poznań, Gdańsk, Gdynia, Szczecin, Lublin, Wrocław, Olsztyn, Katowice	IV	V
D. miasta, liczące ponad 75.000 mieszkańców	V	VI
E. miasta, liczące ponad 15.000 do 75.000 mieszkańców	VI	VI
F. Pozostałe miasta	VII	VII

2. Na wniosek właściwej terytorialnie wojewódzkiej rady narodowej Minister Administracji Publicznej bądź Minister Ziem Odzyskanych w porozumieniu z Ministrem Skarbu może za zgodą Prezydium Krajowej Rady Narodowej w wyjątkowych przypadkach, uzasadnionych rozległością gospodarki finansowej gminy oraz rozwojem jej zakładów i przedsiębiorstw, podnieść miasto do kategorii bezpośrednio wyższej, z wyłączeniem jednak kategorii A.

3. Minister Ziem Odzyskanych władny jest z urzędu na obszarze swego działania przenieść miasto z grupy F. do grupy E.

4. Uposażenie zasadnicze wójta nie może przekraczać VII grupy uposażenia, a w gminach podniesionych do wyższych kategorii na

podstawie art. 5 ust. 2 — VI grupy uposażenia pracowników państwowych, o ile w tym ostatnim przypadku posiada kwalifikacje nie mniejsze od wymaganych na stanowisku sekretarza gminnego. Uposażenie wójta może być też określone w formie miesięcznego ryczałtu pieniężnego, który nie może przekraczać 100% uposażenia wg VII grupy w zależności od ilości czasu pracy poświęcanego gminie.

Art. 4. Miejska rada narodowa może przyznać z funduszków gminy prezydentowi miasta z tytułu wykonywania funkcji wojewody lub starosty grodzkiego bądź burmistrzowi z tytułu wykonywania nadzoru nad przedsiębiorstwami miejskimi dodatek specjalny do wysokości 100% uposażenia. Rada narodowa może

przy tym przyznać dodatek specjalny również wiceprezydentowi do wysokości 75% bądź wiceburmistrzowi do wysokości 50% pobieranego uposażenia.

Art. 5. 1. Uposażenie zasadnicze pracowników związków samorządowych nie może przekraczać stawek, przywiązanych do następujących grup uposażenia pracowników państwowych:

Rodzaj związku samorządowego	Grupa uposażenia
A. m. st. Warszawa i m. Łódź. . .	IV
B. miasta: Gdańsk, Gdynia, Szczecin, Wrocław, Olsztyn, oraz miasta liczące ponad 75.000 mieszkańców i wojewódzkie związki samorządowe	V
C. miasta, liczące ponad 25.000 do 75.000 mieszkańców oraz powiatowe związki samorządowe	VI
D. pozostałe miasta oraz gminy wiejskie	VII

2. Przepis art. 3 ust. 2 stosuje się do miast i gmin wiejskich, objętych kategorią D. i C. tabeli przewidzianej w ust. 1.

3. Przy ustalaniu grup uposażenia należy uwzględnić hierarchię stanowisk, wymagane dla danego stanowiska kwalifikacje oraz zakres odpowiedzialności pracownika.

Art. 6. 1. Uposażenie członków organów wykonawczych i pracowników związków samorządowych, podlegających przepisom dekretu niniejszego, wolne jest od państwowego podatku od wynagrodzeń i składki emerytalnej. Składkę emerytalną ponosi w całości związek samorządowy.

2. Wolne są również od państwowego podatku od wynagrodzeń wszelkiego rodzaju zasiłki i nagrody pieniężne.

Art. 7. 1. W okresie trudności aprowizacyjnych i gospodarczych związki samorządowe mogą przyznawać członkom organów wykonawczych pobierającym uposażenie oraz swym pracownikom świadczenia w naturze, a to w miarę własnych możliwości, ewentualnie w miarę uzyskiwania przydziału takich świadczeń od właściwych władz.

2. Świadczenia w naturze nie mogą przekraczać norm, stosowanych na obszarze danego województwa do pracowników, zatrudnionych w administracji państwowej.

3. W razie niemożności dostarczenia przyznanych świadczeń w naturze związki samorządowe mogą w miarę swych możliwości finansowych wypłacać odpowiedni równoważnik pieniężny.

Art. 8. 1. Płatni członkowie organów wykonawczych oraz pracownicy, których uposażenie, przypadające ostatnio przed dniem 1 maja 1946 r. było wyższe od uposażenia, obliczonego na podstawie przepisów dekretu niniejszego, otrzymują dodatek wyrównawczy, który łącznie z nowym uposażeniem nie może przekraczać kwoty, określonej dla poszczególnych rodzajów związków samorządowych przez Ministra Administracji Publicznej lub Ministra Ziem Odzyskanych, każdego z nich na obszarze swego działania.

2. Dodatek wyrównawczy nie przysługuje lub podlega stosownemu zmniejszeniu, jeżeli pracownik uzyskał odpowiednią podwyżkę uposażenia wskutek awansu do wyższej grupy albo ogólnej podwyżki uposażeń.

Art. 9. 1. Przepisy dekretu niniejszego stosuje się odpowiednio do płatnych członków zarządów i pracowników związków międzykomunalnych, o ile działalność danego związku nie polega na prowadzeniu przedsiębiorstwa.

2. Przewodniczący lub członek organu wykonawczego związku samorządowego, wchodzący w skład zarządu związku międzykomunalnego, może pobierać z funduszu tego związku wynagrodzenie dodatkowe, które nie może przekraczać 50% pobieranego uposażenia.

Art. 10. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Administracji Publicznej oraz Ministrowi Ziem Odzyskanych, każdemu na obszarze jego działania.

Art. 11. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą co do przepisów art. 6 — od dnia 1 października 1946 r., a co do pozostałych przepisów — od dnia 1 maja 1946 r. Jednocześnie tracą moc obowiązującą wszelkie przepisy, sprzeczne z przepisami dekretu niniejszego.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Administracji Publicznej:

Władysław Kiernik

Minister Ziem Odzyskanych:

Władysław Gomułka

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski